

Bir Lahza Gül Sen Bana

– GülsenTunçka · 04 Ağustos 2012

Bir bilsen can yakışım, gömün mahsende yatar
Rüzgar ahi ömür de; cana canı zor katar
Ne mevsimlerim mevsim, nede yıllarım müsavi
Yar dinginliğim sensin; gözlerin baksın mavi

İkbal düşkünü olmam, lakin senle olmalı
Buse süzülüşüm var, önce kalbin dolmalı
Bir lahza gül sen bana, başka canana kanmam
Rahvan yürü istersen, asla yabancı anmam

Şafak sökmüş neyime, terennümüm süzerim
Dal sen derin uykuya; gök kubbeyi çizerim
Bahçelerim rayiha, uyuyan/lar uyan/sın
Duyanlarsa gelmesin; kalbin yar, diye u/yansın

Bahçemde ki her lahza, seninle dem vurmali
Kem gözde sırlı bakış, gayri müsavi durmalı
Efsunu çeker nefes, olursa istediğin
Vuslatın özün atar, katmerlenir sevdiğin

Olmaz canım tesadüf, bende şafak attırdın
Derya deniz gözlerin, gemileri sattırdın
Ne hazzımı tükettim, ne de ahenklerimi
Gökkuşağını çaldım, hadi; al renklerimi

Mehtabın busesinde, yıldızlar seyre dalmış
Birde bakmışsın beni, sevdalı eller almış
Uyan leziz uykundan, can evim seni sorar
Anla/dım ki bu sevdan, beni epeyce yorar